

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010194
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814010194.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Milana Repáňa, na verejnom zasadnutí konanom 2. júna 2015 prejednal odvolanie podané obžalovaným B. J. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/99/2014-97 z 20.1.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného B. J. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/99/2014-97 z 20.1.2015 bol obžalovaný B. J. uznaný za vinného, že:

1./ dňa 7.6.2013 v Lokci riadne prevzal výzvu Okresného súdu Námestovo na nastúpenie do výkonu trestu zo dňa 30.5.2013, č.k. 4T/114/2012, bez vážneho dôvodu nenastúpil trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/114/2012 zo dňa 9.4.2013, právoplatný dňom 30.5.2013, ktorý trest mal nastúpiť najneskôr do 17.6.2013 v čase od 08.00 do 14.00 hod. do Ústavu na výkon väzby Žilina, z dôvodu čoho Okresný súd Námestovo dňa 17.1.2014 pod sp.zn. 4T/114/2012 vydal príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody, na základe čoho bol dňa 5.2.2014 o 12.00 hod. v Námestove policajnou hliadkou Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne zatknutý a následne bol dňa 5.2.2014 o 14.10 hod. policajnou hliadkou OR PZ v Dolnom Kubíne predvedený do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby v Žiline,

2./ dňa 19.12.2013 v Lokci riadne prevzal výzvu Okresného súdu Námestovo na nastúpenie do výkonu trestu zo dňa 12.12.2013, č.k. 6T/86/2012, bez vážneho dôvodu nenastúpil trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/86/2012 zo dňa 14.12.2012, právoplatný dňom 14.1.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/86/2012 zo dňa 3.12.2013, právoplatným dňom 3.12.2013, ktorý trest mal nastúpiť najneskôr dňa 7.1.2014 v čase od 08.00 do 14.00 hod. do Ústavu na výkon väzby Žilina, z dôvodu čoho Okresný súd Námestovo dňa 16.1.2014 pod sp.zn. 6T/86/2012 vydal príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody, na základe čoho bol dňa 5.2.2014 o 12.00 hod. v Lokci policajnou hliadkou Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne zatknutý a následne bol dňa 5.2.2014 o 14.10 hod. policajnou hliadkou OR PZ v Dolnom Kubíne predvedený do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby v Žiline,

čím spáchal pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 20.1.2015 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prítomný prokurátor sa nevyjadril a obžalovaný B. J. prehlásil

doslova: „Zahlasujem odvolanie proti výrokom o vine aj treste, ktoré aj hneď do zápisnice odôvodním a odôvodňujem nasledovne: Ja by som chcel, aby mi bol uložený podmienený trest odňatia slobody. To je všetko.“

Príslušný prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného B. J. nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom obžalovaný B. J. prehlásil, že upresňuje svoje odvolanie s tým, že pokiaľ ide o výrok o vine rozsudku okresného súdu, voči tomu odvolanie nepodáva, v tejto časti ho berie späť, ale trvá na odvolaní proti výroku o treste, lebo by chcel podmienku. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť, pretože rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný B. J. po úprave rozsahu svojho odvolania zotrval na tom, že odvolanie proti výroku o treste podáva len preto, lebo by chcel za spáchaný skutok len podmienku.

Pri absencii konkrétnych odvolacích námietok proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o druhu a výmere trestu odvolací súd preskúmal výrok o treste a vzhľadom na vyššie vyslovený záver o právnej kvalifikácii súdeného skutku stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu obžalovanému. Trest tak, ako bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, je v súlade so zákonom a uložený trest považuje odvolací súd za primeraný. K odôvodneniu výroku o treste urobenému okresným súdom krajský súd nemá čo dodať, nakoľko okresný súd aj uloženie trestu obžalovanému odôvodnil vyčerpávajúcimi a dostatočnými spôsobom.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru odvolacieho súdu uložené tresty budú v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej

činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov. Nemožno opomenúť, že trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne aplikoval ustanovenie § 348 ods. 1 Tr. zák., ako i § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. Rovnako ako súd prvého stupňa ani odvolací súd nezistil existenciu žiadnej pohľadujúcej okolnosti. Stav veci a zákonu zodpovedá i aplikácia ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a obžalovaný B. J. bol správne na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

K odvolacej argumentácii obžalovaného B. J. odvolací súd poznamenáva, že konajúce súdy nerozhodujú pri druhu a výmere trestu podľa predstáv páchatel'a, ale na podklade riadne zisteného skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, súvisiaceho s rozhodnutím súdu o druhu a výmere trestu a na podklade zákonom určených kritérií.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Napriek tomu poukazuje odvolací súd na nasledovnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku:

„Súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na úplne dolnej hranici trestnej sadzby. Pokiaľ súd v prípade obžalovaného neuvažoval o uložení alternatívneho druhu trestu, prípadne podmieneného trestu odňatia slobody, bolo tomu tak s prihliadnutím na jeho kriminálnu minulosť (odpis z registra trestov), obžalovanému boli v minulosti opakovane ukladané tresty na slobode, ktoré vzhľadom na počet jeho záznamov v registri trestov zrejme nemali prevýchovný účinok, a tiež na jeho postoj k samotnému prebiehajúcemu súdnemu konaniu. Súd dospel k názoru, že z hľadiska naplnenia účelu trestu, vrátane potrieb generálnej a individuálnej prevencie, bolo priam nevyhnutným uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.“

Takéto dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa vo vzťahu k výroku o druhu a výmere trestu považuje odvolací súd za úplné a správne, a preto na ne poukazuje a nemá k nim čo viac dodať. Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného B. J. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.